

[Rasmus Hansen.]

liggjort i Bladet „B. T.“. Dette Blad har haft den aldeles fortræffelige Idé i Morges at spørge en hel Række Mennesker, hvorvidt de har fundet sig foranlediget til at læse den Pjece, som nu er omdelt til Befolkningen. Og hvor stor har Interessen saa været for at faa læst denne Pjece? Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg ganske kort citere, hvad der stod i „B. T.“: „B. T.“s Medarbejder foretog i Morges et Rundspørge blandt unge og ældre Københavnerne, og til dem alle rettede vi Spørgsmaalet: Har De læst Hæftet? Og derefter tilføjer „B. T.“: kun 3 — 3 af et Utal af morgenduelige Københavnerne — svarede ja. Dette viser, at vel er Orientering paa sin Plads, naar Krisen er paa Højdepunktet, naar Befolkningen har Brug for Orienteringen, men udsender man en saadan Orientering lang Tid i Forvejen, lægger Befolkningen Artiklen til Side uden at læse den, saaledes som det fremgaar af „B. T.“ i Dag. Saadan er altsaa Befolkningens Mening om den Fremgangsmaade, den højtærede Indenrigsminister har anvendt, den Fremgangsmaade, der af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft stemples som den højtærede Indenrigsministers groveste Fejl.

I øvrigt er det for mig afgørende i denne Sag dette, at den højtærede Indenrigsminister har været i Stand til at fastslaa, at i intet Land er Foranstaltninger vedrørende Civilbeskyttelsen gennemført i deres fulde Udstrækning, og at i de Lande, med hvilke vi i øvrigt kan sammenlignes, er Arbejdet ikke saa langt fremskredet som her. Jeg gentager, at dette er for mig det afgørende i denne Sag, at vi er naaet saa langt frem med Civilbeskyttelsen her i Landet, at vi i hvert Fald ikke er bagefter, men tværtimod er længere fremme end i Lande, med hvilke vi kan sammenlignes. Dette har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som remsede nogle Detailler op her, ikke været i Stand til at modsige, det er en Kendsgerning, som staar urokkeligt fast, at vi i ingen Henseender er bagefter, hvad Civilbeskyttelsen angaar, sammenlignet med andre Lande.

Det forekommer mig desuden, at det var i høj Grad hasarderet, naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft tillod sig at udtale, at Indenrigsministeren har ladet flere Maaneder gaa hen, før der virkelig blev foretaget noget. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ved jo, og er i Dag af den højtærede Indenrigsminister blevet mindet om, at Ministeren har haft 4 Maaneder til Gennemførelsen af det vanskelige Ar-

bejde, som Civilbeskyttelsen er. Det er fastslaaet under Debatten her i Dag, at to Dage efter, at Loven om Civilbeskyttelsen var underskrevet, udnævntes den Mand, der skal lede Tilrettelæggelsen af Civilbeskyttelsen, og det er vel rimeligt, at den Embedsmand, hvem en ny Opgave overdrages, i hvert Fald faar nogle faa Uger til at orientere sig i, inden han gaar i Gang med at gennemføre de Planer, som maatte være paakrævet. Dels dette, dels Indenrigsministerens Oplysninger her i Dag forekommer mig fyldestgørende og giver ikke mit Parti Grundlag for Overbevisning om, at Indenrigsministeren ikke har udført, hvad Rigsdagen har givet ham Mandat til.

Jeg skal derfor tillade mig paa det ærede Medlem Hr. Ragers og egne Vegne at stille Forslag om følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget tager Indenrigsministerens Meddelelser til Efterretning, udtaler Tinget sin Tillid til, at Loven om Civilbeskyttelse fremdeles administreres i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorom der ved Lovens Vedtagelse var Enighed mellem Rigsdagen og Ministeren,

og gaar over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget tager Indenrigsministerens Meddelelser til Efterretning, udtaler Tinget sin Tillid til, at Loven om Civilbeskyttelse fremdeles administreres i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorom der ved Lovens Vedtagelse var Enighed mellem Rigsdagen og Ministeren,

og gaar over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Vanggaard: Det er vistnok et enestaaende Tilfælde, at en Lov, der er vedtaget enstemmigt eller saa godt som enstemmigt af Rigsdagen, efter denne Vedtagelse kan give Anledning til en Debat som den, der er ført her i Dag, og til en saadan Tvivl om, hvorvidt der har været den fornødne Vilje til med Kraft at tage fat paa Lovbestemmelsernes Gennemførelse. Det er vist enestaaende, og jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne sige et Par Ord i denne Sag.

Jeg vil minde om, at jeg begge Gange, vi har haft Lovforslag af denne Art til Behandling og Vedtagelse — det var i 1935, vi havde den første —, udtalte Øn-